

Nógrádi György: Újratöltött puskaporos hordó

2019 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kezdhetünk félni...

Európában két ?shonos muzulmán népcsoport van: Bosznia-Hercegovinában és Koszovóban. Az el?bbi állam létrejöttekor komoly támogatást kapott az arab világtól, a második esetében a döntést Washingtonban hozták meg. Merkel úgy fogalmazott, hogy Bosznia-Hercegovina nélkül nincs sikeres Nyugat. A daytoni megállapodásban Bosznia-Hercegovina területének 51 százalékát kapta a horvát–muzulmán koalíció, de hozzájuk került a lakosság 66 százaléka.

A koszovói háború során a szerb vezetés – élén Miloševi?csel – a negyedik háborúját vesztette el. Az eddigi jugoszláv fegyveres konfliktusok háromszögháborúk voltak: mindhárom fél gy?lölte a másikat, de kett? mindig összefogott a harmadik, a szerbek ellen. Korábban a balkáni helyzetet meghatározta a horvát–szerb ellentét, ez mára albán–szerb ellentétre változott.

Horvátország az Európai Unió tagja lett, Szerbia nem. Belgrád célja az EU-tagság elérése, de megfigyel?k úgy fogalmaznak, hogy a lány (Szerbia) nem szép és nem gazdag. Ugyanakkor Nagy-Albánia meghirdetésének mintájára Szerbia is egyesülni szeretne a többi tagköztársaságban él? szerbekkel. A szerb politikában ma Koszovó a f? kérdés, és ez alá van rendelve még az ország EU-s integrációjának is. Amíg 1999-ben egy Jelcin vezette, gyenge Oroszország a nyugati kölcsönökt?l függött, addig mára egy sokkal er?sebb putyini vezetés keményebben lép fel az orosz célok érvényesítéséért a Balkánon.

A volt jugoszláv tagköztársaságok közül Bosznia-Hercegovinában, Montenegróban, Koszovóban és Macedóniában általánossá vált a korrupció. Az egész térséget az jellemzi, hogy sehol nem ment végbe demokratikus átalakulás.

Koszovó jöv?je összefügg Bosznia-Hercegovina és Macedónia jöv?jével. A térség mára már nem prioritás az amerikai politikán belül. A helyzetet jól jellemzi, hogy mindkét résztvev? számára nincs elfogadható jó megoldás. Koszovóban a költségvetésb?l több mint egyharmad a külföldi segély, 13 százalék a külföldön él? albánok hazautalása.

Az albán többség? állammal kötött nyugati szerz?désben benne van, hogy Koszovó független lesz, és nem következik be szerb exodus (bekövetkezett!), az ország nem egyesülhet másokkal (azaz nem lehet Nagy-Albánia, és eszerint nem egyesülhet Szerbiával sem), és nem mondhat le területér?l. (Ett?l kezdve elvileg lehetetlen a területcsere Szerbiával.)

Az USA álláspontja az volt, hogy Koszovó legyen független az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatával vagy sok állam elismerésével. Az USA hajlandó az ehhez szükséges pénzeszközöket biztosítani. Ez a követelés a korábbi ENSZ-határozat megsértése volt, és gyakorlatilag elvették Szerbiától Koszovót. Az Európai Unió egy része: a spanyolok, a románok, a szlovákok, a ciprusiak nem voltak hajlandók saját nemzetiségi problémáik miatt Koszovó elismerésére. A függetlenség kikiáltásakor, 2008 tavaszán a feketegazdaság aránya nyolcvan százalék körül volt, a munkanélküliek száma pedig elérte az ötven százalékot.

Bush kijelentette, hogy Koszovó mint önálló állam békét hoz a Balkánon. Az amerikai elnök tévedett. Miközben az ország nyomorgott és nyomorog, szinte valamennyi politikus eurómilliomossá vált. A Nyugat úgy jellemezte Koszovót, mint a lehet?ségek és a tolerancia országát. A valóságban a nemzetközi felmérések szerint Koszovó a világ legkorruptabb államává vált. Drasztikusan csökkent az export és ennek következményeként a külföldi beruházás is.

Koszovóban a legnépszer?bb államok az USA és a Koszovót elismer? EU-tagállamok lettek. A NATO azt hirdette, hogy közbe kell avatkozni, mert 300 ezer albánt öltek meg. A valóságban a halottak száma 11 ezer f? körül mozgott. Napjainkra a koszovói gazdaság még mindig nem indult be, de óriási mérték? a csempészés, a feketegazdaság és a szervkereskedelem.

Neumann tábornok úgy fogalmazott, hogy a nemzetközi er?knek legalább tíz évig Koszovóban kell maradniuk. A bevonulás viszonylag egyszer? volt, a kivonulás ennél sokkal összetettebb feladat lesz. A tábornok e beszédéért rengeteg kritikát kapott, de az id? ?t igazolta. A háború után húsz évvel a nemzetközi er?k továbbra is ott vannak. Egy katona egynapi költsége Koszovóban 485 dollár volt, és ez húsz év távlatában óriási összeg.

Egon Bahr, a német biztonságpolitika akkor még él? legnagyobb alakja azt írta, hogy nem d?lt el a jöv?beni európai biztonsági struktúra kérdése. Galtung Nobel-díjas professzor úgy fogalmazott, hogy a balkáni népek két dolgot szeretnének: gy?lölni egymást, ahogy évszázadok óta teszik, és nyugat-európai jólétben élni. A kett? együtt nem

m?ködik.

Jugoszlávia szétesése direkt és indirekt módon egyaránt a versailles-i békerendszer cs?dje is. A brit és a francia politika veresége, a német politika sikere.

Amíg az öbölháború az els? globális észak–dél-konfliktus volt, addig a jugoszláv konfliktusok észak–dél- és kelet–nyugat-konfliktusok voltak. Máig nem tudjuk, hogy mikor lesz a jugoszláv bomlási folyamat vége. Az eddigi jugoszláv háborúkat az jellemezte, hogy a menekültek nem akarnak hazatérni, ez Bosznia-Hercegovina menekültjeinek esetében 85 százalékot jelent.

A Nyugat úgy fogalmazott, hogy a koszovói háború az ENSZ szellemében, de nélküle az emberi jogokért folyt. Az id? ezt a megállapítást sem igazolta. A térség komplex rendezésének még a víziója is hiányzik.

Valamennyi jugoszláviai háborút iszonyú brutalitás jellemzett, és mindez azt bizonyítja, hogy az ottani történelmi tapasztalatok fényében csak a nemzetiségileg „tiszta” települések az életképesek. A háború után jött az „igazság órája”: ki mennyivel hajlandó a békét támogatni.

A koszovói háború kapcsán jó páran feltették a kérdést, hogy ha Koszovónak joga van a függetlenségre, miért nem tehetik meg ugyanezt a kurdok is, akiknek a fegyveres összecsapásokban a halottaik száma sokszorosa valamennyi eddigi jugoszláv háború halottainak.

Az 1990-es évek elején Bismarck herceg, aki akkor nyolcvanas éveinek végén járt, megismételte egyik ?sének, a korábbi kancellárnak a kijelentését, hogy a Balkán puskaporos hordó. Ugyanakkor hozzátette, hogy azok a népek, amelyek száz évvel ezel?tt szegények voltak, ma is szegények.

A jöv? a Balkánon bizonytalan. Szerbia nem mond le az egyesülésr?l, f?leg a Bosznia-Hercegovinában él? nemzettársaival, ugyanakkor Bosznia-Hercegovina felbomlása azt jelentené, hogy létrejön egy olyan muzulmán állam, ahol a politika irányát nem Brüsszelben, hanem valahol az arab világban, valószín?leg Szaúd-Arábiában fogják meghatározni. Az ellentétek 2019 februárjára újra kiélez?dtek a két fél között. Koszovó nem el?ször és nem utoljára megfenyegette Szerbiát. Belgrád számára a koszovói hadsereg létrehozása, amelyre napjainkban kerül sor, elfogadhatatlan. Az a kétoldalú lakosságcsere, amely még pár évvel ezel?tt lehetséges lett volna, mára már – részint a Koszovóval kötött nyugati szerz?dések, részint a mindkét fél részér?l fellángoló nacionalizmus miatt – elképzelhetetlen.

Koszovó soha nem mondott le Nagy-Albánia létrehozásáról. Ez magába foglalná Albániát, Koszovót, Macedónia muzulmánok lakta területeit, a bosznia-hercegovinai muzulmán területeket, a szerbiai szandzsákot és Montenegró egyes határvidékeit. Ma már nem az a kérdés, hogy ez a terület létre fog-e jönni, hanem az, hogy mikor, és milyen pénzb?l. Erre a mai válasz az, hogy a leginkább szóba jöv? két támogató állam Szaúd-Arábia vagy Törökország lesz. Mindkett? más koncepciót jelent.

Nógrádi György - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló